

CĂRȚI PENTRU O CONȘTIINȚĂ
ÎNDUMNEZEITĂ, DAR ȘI
PENTRU TRUP ȘI SUFLET

Gregorian Bivolaru
profesor de yoga

**Aforisme despre
frumusețe**

SHAMBALA
București, 2019

Tehnoredactare și copertă: Gabriela Popa

Corecțură text: Julieta Teodorescu

Colaboratori: Diana Vatcu, Maria Butăulescu, Cristian Rădulescu

Respect pentru oameni și cărți

Dragi cititori,

Pentru a veni în întâmpinarea acelora dintre voi care aspiră să înțeleagă aşa cum se cuvine și să aprofundeze aspectele importante ce sunt prezentate în această carte, a fost conceput un Glosar care conține explicațiile tuturor termenilor semnificativi care apar în paginile sale.

Astfel, dacă veți întâlni anumiți termeni ce sunt marcați în partea din dreapta-sus printr-o steluță (de exemplu, eros*), aceasta înseamnă că puteți găsi și consulta o necesară explicație *in extenso* a respectivilor termeni în Glosarul care se află la finalul acestei cărți. În cazul unor expresii ce sunt însă formate din două sau mai multe cuvinte care sunt explicate în Glosar, evidențierea acestora se va face prin adăugarea unei steluțe în partea din dreapta-sus a ultimului cuvânt al expresiilor respective, întocmai precum în cazul termenilor simpli, dar, în plus, ele vor fi și subliniate (spre exemplu, *continentă sexuală amoroasă***).

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BIVOLARU, GREGORIAN

Aforisme despre frumusețe / Gregorian Bivolaru –
București: Editura Shambala, 2019

ISBN 978-606-918-080-8

821.135.1

© Shambala, 2019

Toate drepturile asupra acestei lucrări aparțin
Editurii SHAMBALA.

Cuprins

Introducere	5
Aforisme despre frumusețe	31
Glosar de termeni	109

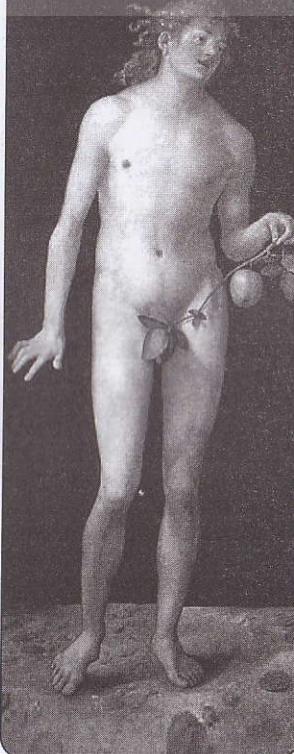
★ Frumusețea* fizică trupească ce este lipsită de iubire*, ce este lipsită de bunătate*, ce este lipsită de dumnezeieștile virtuți, ce este complet lipsită de înțelepciune* este adeseori o ispititoare momeală: te atrage, te înhață, adeseori te înlăntui, iar uneori te și nenorocește dacă nu ești atent, lucid și înțelept.

★ Frumusețea* estetică veritabilă, pură ce este atent contemplată aduce în ființă o delicioasă uitare de sine, provoacă euforice stări de reverie, ba chiar generează minunate clipe de fericire*.

★ Pe o singură idee misterioasă ce este expresia Înțelepcu-nii* absolute dumnezeiești și care este în mod dumnezeiesc

însuflețită este creat și alcătuit tot Macrocosmosul, și numai pe ea poate să se întemeieze: Frumusețea* dumnezeiască supremă și chiar Perfectiunea dumnezeiască. Nu există o altă idee dumnezeiască la fel de frumoasă* și perfectă, așa cum nu există altceva la fel de desăvârșit precum este în veșnicie Adevărul Ultim Dumnezeiesc*.

★ Natura în totalitatea ei este exclusiv frumoasă*; chiar și urâtenia ei aparentă este totdeauna mult mai plăcută decât nu contează ce frumusețe* artificială. Frumusețea* artificială ne apare dincolo de aparențe ca fiind o excesivă adulare egotică, personală a trupului*; iar cine se adulează în felul acesta suportă totdeauna consecințele.

★ Frumusețea*, chiar deplină, ce este însă complet lipsită de anumite Atribute Dumnezeiești,

cum ar fi Iubirea*, Bunătatea*, Erosul* Pur, Umorul stenic, Compasiunea, este întocmai precum o pară: atunci când se coace prea mult, cade din pom, iar apoi se strică.

★ Frumusețea* de tot felul ce este deplină se asemănă cu rachiul: băut de cel înțelept în mod atent, lucid și cu măsură deschide apoi apetitul și face să apară bucuria de a trăi. Atunci când este băut peste măsură, rachiul îmbată și, în timp, chiar îmbolnăvește.

★ Frumusețea* deplină a trupului* minunat, vital și armonios al femeii este pentru un bărbat viril și puternic ceea ce este magnetul puternic pentru ceva din fier.

★ Mândria femeilor nu este o simplă pudoare severă sau doar dragoste de datorie, căci adeseori aceasta este prețul înalt pe

care amorul lor propriu îl pune pe frumusetea* lor trupească.

★ Femeile ce sunt extraordinar de frumoase* ne apar ca fiind cea mai frumoasă* jumătate a lumii.

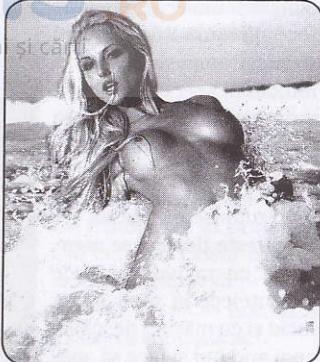
★ Atunci când scrii ceva într-un mod inspirat despre o femeie ce este foarte frumoasă*, este în prealabil necesar

să-ți îmnoi pana în culorile paradiziace ale curcubeului și apoi să-ți presari rândurile cu pulserea de pe aripile fluturilor.

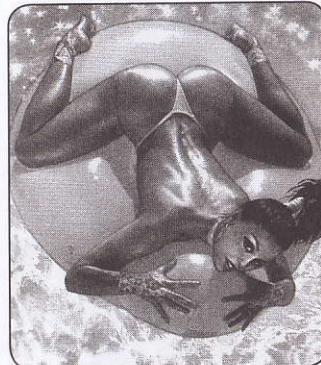
★ Frumusețea* deplină a trupului* este întocmai precum o floare al cărei parfum tainic este lubirea*, Erosul* Pur, Armonia*, Bunăvoița și Bunăteea*.

★ Fiți blânzi și îngăduitorii cu toată lumea,

dar nu la nesfârșit și cu voi înșivă; frumusețea* pură, inefabilă* a sufletului* transpare din starea de umilință, dar mai ales din credința puternică în Dumnezeu* pe care o manifestăm.

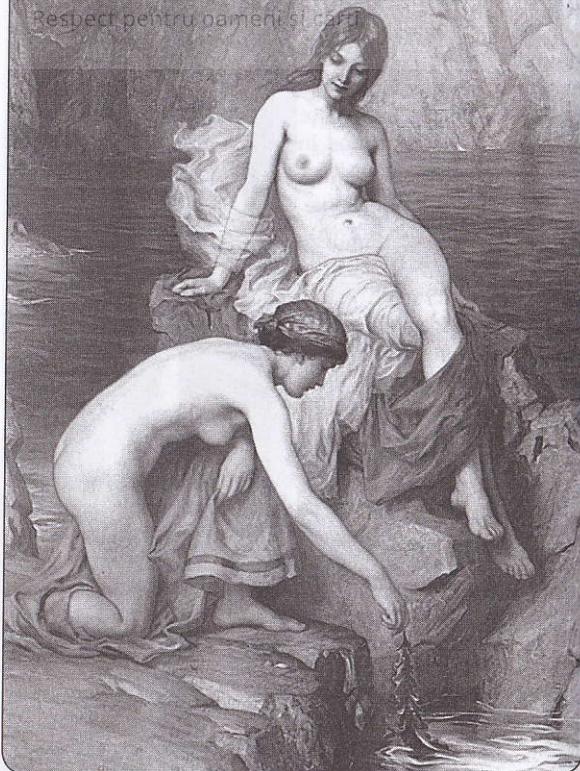
★ O femeie ce este foarte frumoasă* la trup* place ochilor; o femeie ce este foarte frumoasă* la trup* și foarte

bună la suflet* place totodată și inimii; una este un giuvaer, celalaltă este o imensă comoară, nesfârșită ce ni se oferă și care ne transformă lăuntric.

★ Frumusețea* deplină a trupului* este imperios necesar să fie legată de o mare și constantă bunătate*, căci altfel, psihicul cel urât o estompează, o diminuează și o învinge.

Glosar de termeni

ADEVĂR / ADEVĂRUL ULTIM DUMNEZEIESC

Cuvântul „adevăr“ este conex cu latinescul *veritas*. În greaca veche, pentru cuvântul „adevăr“ există termenul *aletheia* (etimologic vorbind, acesta are înțelesul de „neuitare“, pentru că rezultă din compunerea cuvântului *lethe* (uitare) cu particula de negație *a*, dar este întrebuințat cu sensul de „realitate“, „adevăr dezvăluit“).

Adevărul afirmă sau evidențiază o corespondență sau o anumită oglindire care face posibilă cunoașterea autentică. Cunoașterea adevărului evidențiază de fiecare dată un anumit proces de intrare în stare de rezonanță ocultă® între conștiința subiectului cunosător și realitatea, ființa sau obiectul pe care aceasta vrea să o cunoască. Acest proces îi permite ființei umane să descopere, în felul acesta, chiar în universul său lăuntric, care este Adevărul referitor la acea ființă, acel obiect sau aspect. Adevărul Ultim sau Adevărul Dumnezeiesc la care au la un moment dat acces anumite ființe umane, datorită transformării lor spirituale rodnice, este, se poate spune, veșnic, solid, revelator, misterios, înălțător, inefabil, durabil, stabil, și el evidențiază totodată fidelitatea indescriptibilă, enigmatică a unei *sui generis* alianțe care apare între ființă umană respectivă și Dumnezeu Tatăl.

În vizuirea celor înțelepți, nu se poate vorbi niciodată despre un Adevăr Ultim Dumnezeiesc care să fie străin de Principiul Suprem. Pentru a înțelege această afirmație, este necesar să enunțăm succint ce este în realitate Principiul Suprem. Principiul Suprem este Originea originilor, Unitatea

cea fără început, Eternul Absolut sau, altfel spus, Dumnezeu Tatăl, care Se află atât dincolo de Manifestare, cât și dincolo de Nemaniștere. Principiul Suprem este o ipostază a lui Dumnezeu Tatăl, care Se situează dincolo de orice înțelegere obișnuită și care, totodată, este non-dual (lipsit de dualitate). În viziunea marilor înțelepti, el are o importanță metafizică fundamentală. Prin urmare, se poate spune că Principiul Suprem este ceea ce înțeleptii Orientului numesc Brahman (Dumnezeu). Cel ce există dincolo de orice distincție, fiind în mod absolut necondiționat. Atunci când se vorbește despre Adevărul Dumnezeiesc ca atare, se face întotdeauna, în mod inevitabil, referință directă la Principiul Suprem, căci, în afara Principiului Suprem, nimic – fără excepție – nu deține propriul său fundament. Această referire la Principiul Suprem originar implică, în mod necesar, faptul că este important ca orice relație a noastră cu Adevărul Dumnezeiesc să treacă prin recunoașterea subordonării noastre față de imperativile obiective, tainice ale imuabilelor legi principiale și supraumane. Iată de ce se spune că numai Adevărul Ultim, atunci când este revelat în propriul nostru univers lăuntric, ne face cu adevărul să devinim liberi din punct de vedere spiritual. Apostolul Ioan subliniază acest aspect fundamental în *Evanghelia* sa, atunci când citează cuvintele lui Iisus: „Cunoașteți Adevărul și atunci Adevărul vă va elibera.“

După cum știm, Principiul Suprem este Unul și el este Unic. Așa cum ne putem da seama cu ușurință, în realitate, nu pot să existe niciodată două Principii Supreme, căci, chiar dacă, prin reducere la absurd, am presupune că ar putea exista o asemenea alternativă, atunci unul l-ar exclude fără îndoială pe celălalt. Pentru aceleași rațuni, se înțelege aproape de la sine că nu este cu putință să existe două „Absoluturi“ sau două „Toturi“. Tot așa, este imposibil să existe două sau mai multe Infinituri. În conformitate cu aspectele pe care le-am prezentat anterior,

ne putem da astfel seama, chiar și intuitiv, că și Adevărul Ultim sau, altfel spus, Adevărul Dumnezeiesc este întotdeauna Unul; tocmai de aceea se poate vorbi de caracterul unic al Adevărului Ultim, căci, în esență sa, el este fără încetare absolut identic cu Principiul Suprem, care este nediferențiat de această Unitate originară. Adevărul afirmă sau evidențiază o corespondență sau o anumită oglindire care face posibilă cunoașterea autentică.

Cei înțelepti afirmă că, de fapt, Adevărul Ultim nu a fost și nu va fi vreodată o creație a conștiinței umane. Adevărul Dumnezeiesc are în veșnicie o existență enigmatică ce se susține prin ea însăși, independent de noi. Rolul nostru, care totodată constituie una dintre menirile noastre fundamentale (pe primul loc fiind cunoașterea directă și nemijlocită, în propriul nostru univers lăuntric, a Realității lui Dumnezeu Tatăl), implică prin urmare să cunoaștem prin revelație directă și nemijlocită Adevărul Dumnezeiesc.

Este, de asemenea, esențial să ne dăm seama că, în afara acestei cunoașteri (prin revelație, directă și nemijlocită) în propriul nostru univers lăuntric a Adevărului Ultim Dumnezeiesc, în fiecare dintre noi subzistă doar eroarea. Pentru unele ființe umane, acest aspect este dificil de înțeles la prima vedere, dar dacă analizăm cu atenție ceea ce am expus anterior, ne putem da seama cu ușurință că numai prin cunoașterea directă și nemijlocită în propriul nostru univers lăuntric a Adevărului Ultim Dumnezeiesc putem elimina starea de eroare în care ne aflăm cu toții, fără excepție, atât timp cât nu am ajuns să cunoaștem prin revelație directă și nemijlocită Adevărul Ultim Dumnezeiesc. Abia atunci când în ființa noastră începe să se reveleze în mod gradat Adevărul Ultim Dumnezeiesc, noi ieșim din greșelă și ne îndreptăm, pentru că în ființa noastră apare pentru prima oară scăparea mirifică, esențială a Luminii eterne a Adevărului Ultim Dumnezeiesc, care ne conferă accesul la adevărata cunoaștere, ce ne permite